

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, imiši medelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Boj za narodno šolo.

V Ljubljani, 4. novembra.

Kako srečni in zavidanja vredni so pač narodi, kateri niti pojma nimajo o britkosti in težavah, s katerimi se je dan na dan boriti malemu slovenskemu narodu na trnjevem potu borbe za narodni obstanek. Ko se večji narodi svobodno in mirno razvijajo na krepki podlagi dobro urejenega šolstva, boriti se je nam trdovratno in dostikrat brezuspešno, da dosežemo najprimitivnejše svoje pravice. In mej take spada gotovo v prvi vrsti narodna ljudska šola, v kateri naj se slovenska mladina naša poučuje na jedino pravi pedagoški podlagi materinega jezika.

Mislil bi pač človek, da se to razume samo ob sebi, da, kjer prebivajo Slovenci, tam so tudi ljudske šole slovenske. Toda kako vse drugače je to v istini skoro povsod po naših slovenskih pokrajinah, posebno po tistih mestih in trgih, kjer prevladuje tuji življ nad slovenskim. Tu nima Slovenec nobene pravice, otroci njegovi potujejo se mu sistematično v nemških in italijanskih šolah. Tako se godi večinoma povsod na Koroškem, tako se godi posebno v Trstu in v Gorici slovenskim roditeljem, ki zastoj zahtevajo slovenskih šol za svojo deco, želeč, da se jim ne pogubi in ne raznarodi. Koroški Slovenci dosegli so z vstrajnostjo svojo nekoliko slovenskih šol. Da pa tudi te svoje zmage ne bodo mogli uživati brez borbe, postavile so se povsod poleg slovenskih šol tudi nemške, v katere se bodo lovili na vsak le mogoč način seveda tudi slovenski otroci. Kako opasne utegnejo postati štajerskim Slovincem nemške ljudske šole, katere se snujejo v najnovejšem času po raznih mestih in trgih na spodnjem štajerskem, ni treba posebej poudarjati. Znano je le preveč dobro, kako se v take nemške šole ne vsprejemajo le zares nemški otroci — proti čemur gotovo nimamo prav nič ugovarjati — nego koliko je v njih tudi slovenskih otrok.

Dolžnost države bi bila sicer, da, izvršujoč državne temeljne zakone, ki jamčijo enakopravnost vseh narodov, skrbi nepristransko za to, da vsak narod dobi povsod, kjer ga prebiva dovoljno

število, tudi šole, v katerih se poučuje v njegovem jeziku. To bi se moralo zgoditi že samo ob sebi, še bolj gotovo pa, ako to zahteva toliko število prebivalcev, kakor se je to v poslednjem času videlo posebno v Gorici in v Trstu. Da bodo opetovane prošnje in vstrajno zahtevanje šolskih pravic za Goriške Slovence imeli morda že v kratkem dovoljen uspeh, omenili smo že nedavno, ko smo poročali o dopisu, ki ga je poslal deželni šolski svet občinskemu zastopu Goriškemu. Saj bi bilo pa tudi res čudno, da bi ostala nasproti opravičenemu klicu 7000 slovenskih prebivalcev v Gorici gluha ista vlada, ki je tako po očetovski skrbela za komaj 5000 duš broječe Ljubljanske Nemce, katerim je mestna občina Ljubljanska morala ustanoviti mestni ljudski šoli, in sicer deško in dekliško. Zastoj torej mestni zastop Goriški zavlekuje z ničevimi izgovori vso to stvar. Ako vlada nepristranski stori svojo dolžnost, rešeno mora biti kmalu to, za Goriške Slovence toli važno vprašanje. In nadejamo se za trdno, da se bode tako tudi zgodilo.

Te dni pa bodo predložili pri namestništvu v Trstu tamošnji slovenski očetje za četrti prošnjo za osnovo slovenskih ljudskih šol v Trstu. Ta naj-novejša prošnja ima kakih 600 podpisov. Ta številka sama govori tako jasno, da bi pač ne bilo treba pristavljati ničesar več. Navzlic vsem znanim mahinacijam, ki so se rabile pri poslednji ljudski štetvi, našli so v mestu samem 15.000 prebivalcev slovenske narodnosti, ki so stalno naseljeni in udomačeni v Tržaškem mestu, kjer žive s svojimi rodbinami. Ogromno število slovenskih očetov, ki so podpisali to zadnjo prošnjo, je pač jasen dokaz, da se slovenski očetje niso še utrudili in naveličali, kakor je morda upal mestni zastop Tržaški. Zahtevajo zopet v impozantnem številu svojo pravico in stvar vlade bode, da tu poseže energično vmes in reši stvar po zakonu in po pravici. Vsi izgovori mestnega zastopa Tržaškega, ki jih navaja, da bi se otresele svoje dolžnosti, so ničevi in ne veljajo. Posebno ničev je sklicevanje na to, da je dovolj slovenskih šol v okolici, do katerih otroci nimajo predpisanih štirih kilometrov, da torej lahko hodijo iz mesta v okoličanske šole. To naj bi veljalo za otroke slovenskih mestnih roditeljev. Kako drugače

pa skrbijo mestni očetje za svoje redke pristaše v slovenski okolici. Akopram je v Trstu vse polno laških šol, do katerih istotako ni hoditi niti tako daleč, kakor bi bilo iz mesta v slovensko okolico, povsod se osnuje takoj italijanska paralelka, če je le količkaj mogoče. Ne rekli bi ničesar, če bi za njo bila resnična potreba, naj jo imajo, a večinoma potujejo se potem v takih laških paralelkah, katere se ustanove par laškim otrokom na ljubo, le slovenski okoličanski otroci, ki se jih ualovi vanje. Dokazali bi to lahko s prav drastičnimi dokazi. Na prošnje tolicege števila mestnih slovenskih roditeljev pa se prav nič ne jemlje ozir, saj so prosilci — samo Slovenci.

Na vladi je zdaj, da pokaže svojo resno voljo, ter da ugodno reši to poslednjo prošnjo 600 slovenskih roditeljev in stori konec temu nevrednemu beračenju za pravice, zajamčene po drž. temeljnih zakonih. Ako ne more, ali neče prisiliti mestnega zastopa Tržaškega, da ustanovi v mestu potrebne ljudske šole slovenske, naj da Tržaškim Slovincem to, kar se je dalo Nemcem, in naj se ustanove slovenske šole na državne stroške. Odnehati pa ne smemo, predno ne dobimo svojih pravic: Slovenske šole moramo imeti!

Potem še le, ko si bomo priborili v naših večjih mestih, kjer Slovenci reprezentujemo izdatne manjšine davkoplačevalcev, svoje pravice na šolskem polju, potem še le, pravimo, bode naši izborni družbi sv. Cirila in Metoda mogoče delati tem uspešneje na družih nevarnih krajih ob naši jezikovni meji, kjer slovensko prebivalstvo ni več tako kompaktno in je torej sovražnemu navalu še bolj izpostavljeno. Kjer je pa slovenskega prebivalstva toliko, kakor n. pr. v Gorici in Trstu, tam je dolžnost dotičnih občinskih zastopov, da se ozirajo na pravične in upravičene zahteve slovenskih davkoplačevalcev. Kakor je Ljubljanska po ogromni večini slovenska občina morala ustanoviti nemške šole na zahtevo vlade, istotako naj slavna vlada skrbi za to, da bodo italijanski zastopi v Gorici in Trstu ustanovili slovenske šole. Jednaka pravica za vse! Naj vstrajnosti slovenskih roditeljev ne stavlja na nepotrebno in neuspešno poskušnjo.

LISTEK.

Čakal je na engagement.

(Češki spisal Bogdan Kaminský, preložil Vinko.)
(Konec.)

Čez trenotje, katero smo vsi molčali, potrkame po rami ter pravi: „Gospod Kaminský, pri nas na odru, to bi bili romani! To bi se dalo pisati. Jaz — no, mogoče, da nekoč nekaj spišem. Sedaj si za to delam zapiske.“

In iz žepa ponošene suknje izvleče zapisnik, zaradi katerega ne neham obžalovati, da ni prišel meni v last.

Človek, ki je ubežal od doma zaradi gledališča, mladenič, ki je poln najsmelejših sanj o igralski slavi, o lovorjevih vencih, o burnem ploskanji, mladenič idealist zapisoval si je nekatere podatke o tem, kar se mu je pripetilo pri gledališču...

Zapomnil sem si samo nekaj izmed najnovejših zapiskov.

Garderoba, sploh jako revna, bila je že zarubljena. Ni bilo v čem igrati, ni bilo kaj jesti. Gaže ni bilo, družba je zvečer po predstavi mej sabo delila to, kar se je skupilo.

„V ponedeljek sem dobil 45 kr. V torek se ni igralo. Gospod B. je plačal večerjo zame in za gospodičino K.“ In tako se je nadaljevalo. Jedenkrat je junak dobil 30 kr., drugi pot 25, potem 50, nato 12, slednjič že samo 5 kr. ...

Potem štiri dni ničesar. Bilo je o velikonočnih praznikih...

Tu junaku zastane beseda, kot bi bil preveč povedal. Zdelo se mi je, da se mu je v očesu zasvetila solza, ko mu je prijatelj ponudil viržinko...

Tako smo še nekaj časa sedeli skupaj. Junak nama je baš pripovedoval, da vstaja o poludne, kadar ni skušnje, samo, da si prihrani zajutrek... kar se odpró vrata in v njih se pokaže suha, sicer pa še dosti lepa ženska glava z nenavadno visoko frizuro svetlih, jako naprašenih las.

Bila je to ljubimka, tista, ki je bila o poludne pred nama zbežala za kulise. Pomolila je torej glavo skozi vrata, ostro pogledala naju in Zasmuckega ter izpregovorila z glasom, ki je utegnil biti nekdaž jako simpatičen, a je bil sedaj rezek: „Hanzi, pojdi domov!“

Zasmucký je bil kot z vodo polit. „Maruša!“ velel je ter šel k vratom, kjer se je dolgo o nečem razgovarjal z ljubimko. Opazil sem njen ukret, s

katerim ga je opozorila na nedostatek svoje toalete. A on jo prime za roko ter privede k naši mizi. Bila je v brezpetnikih, v temnorudečem, spodaj z zlatom obrobljenem krilu in nočni jopici, katero je slabo skrivala ogrinjalom, zapetim za vratom z veliko stekleno brošo. Od vrat do naše mize je bilo le nekaj korakov, vendar je bilo časa dovolj opaziti, da se za nedostatno opravo skriva telo, še dokaj lepo vzrastlo, dasi preveč suho. Ljubimka je stopala ponosno, in da niso njeni brezpetniki tako trkali ob tla, mislila bi si lahko, da umejeva, kako zna igrati salonsko damo, dà, celó kraljico.

„Gospodičina, dovolite, da vam predstavim svoja prijatelja iz Prage,“ pravi Zasmucký in če je tudi na odru govoril tako, moram reči, da ni zadel pravega tona grandezze, s katero je hotel koketovati.

„Gospodična Maruša Křinecka, naša tragična ljubimka,“ predstavljal je dalje.

Vkljub temu, da je o poludne pred nama tako sramotno bežala, pravi gospodična nenavadno mirno: „Veseli me, gospoda,“ nagne glavo, zavije roke v ogrinjalno ter sede poleg Zasmuckega, s katerim se je tikala.

Zasmucký je imel kakih triindvajset let, ona

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. novembra.

Državni zbor.

Vest, da se misli predsednik poslanske zbornice dr. Smolka odpovedati, ni resnična. Zagnali so jo v svet levičarji, ker bi radi na to mesto spravili svojega moža, barona Chlumeckega. S tem manevrom skušali so že večkrat odstraniti dra. Smolko, pa jim je vselej spodletelo. Smolka je že na Dunaji in je prevzel vsa opravila predsednika. Danes sklicana je prva seja Hohenwartovega kluba in kluba nemških nacionalcev. Ti slednji se močno trudijo, da bi pridobili za nujnost svojega predloga o razpustu Liberškega občinskega sveta potrebno podporo, celo okoli Mladočehov hodijo, a doslej še brez vidnega uspeha.

Češka konferencija.

Staročehi in Mladočehi so kolikor toliko zadovoljni z uspehom konferencije odposlancev. Navzlic principijelnim nasprotstvom, katera so se pojavila in katerih ni moči in tudi ni treba utajiti, zjedini se vse frakcije na to, da jim je složno in dogovorno delovati za državno pravo, za narodno enakopravnost in za avtonomijo. To je temelj porazumljenju in če bodo vse frakcije v tem zmislu delovale, nadejati se je ugodnega uspeha. Za sedaj od konferencije ni bilo nič več pričakovati.

Poljski glas.

Državni poslanec vitez Kozłowski poročal je predvčeršnjim v Moscijski svojim volilem o parlamentarni situaciji in se izrekel za zvezo Poljakov s Hohenwartovim klubom. Ko bi ta klub razpadel, bilo bi to v veliko škodo avtonomistični ideji. Levica se je nekaj časa v narodnih in cerkvenih vprašanjih kazala zelo zmerno, a ko je pri glasovanju o valuti pritiskala na vlado, je dobri utis hitro minil. Poljaki in levičarji se morejo strinjati le gledé vnanje politike in v nekaterih stvarnih vprašanjih. Za zvezo z levico se v poljskem klubu še nihče ni oglasil. Če z ozirom na notranjo politiko ni moči družiti se z levičarji, tako ni z ozirom na vnanjo politiko moči soglašati z Mladočehi. Ko bi bili Mladočehi bolj zmerni, mogli bi se jim Poljaki vsaj časih pridružiti, kadar bi šlo za to, da se ustvari protiteža levici. Govornik izrazil je upanje, da se bodo na konferenciji čeških poslancev potisnile v stran vsaj tiste osebe, katere simpatizirajo z Rusijo, neprijatelji vseh Slovanov. Nikakor pa ni odbijati Mladočehov principijelno, zakaj ko bi ti zadeli ob takšno nasprotstvo, zašli bi na pot, ki bi bil nevaren češkemu narodu in habsburški monarhiji. Volilci izrekli so jednoglasno poslancu svoje popolno zaupanje.

Ogrska kriza.

Na Ogrskem ne veruje nihče več oficijoznim listom, trdečim, da ne obstoji ministerska kriza. Le za dediče se gre še. Koloman Tisza bo rešitelj v največji stiski, ko bi drugega ne bilo dobiti. Čudotvorni hrvatski ban Khuen Héderváry je sicer naturaliziran Madjar, a vender ga ne marajo, ker je Hrvat. Kallaya ne mara dobra polovica vladne stranke. Vse to se razpravlja že v vladnih krogih in tudi ministri ne tajé več, da bo treba iti. Pravosodni minister Szilagy zbira že svoje knjige in pripoveduje javno, da pojde in da pride reakcija, kateri je glavar Szapáry. Finančni minister Wekerle je odločen in očiten nasprotnik Szapáryjev, naučni minister Csaky pa komaj čaka, da pobere kopita. Szapáry izgubil je popolnoma zaupanje cesarjevo; domobranski minister baron Fejervary postal je zato minister a latere, ker je jedini, kateremu zaupa cesar. Predno se je odpeljal na Dunaj, posvetoval se je z odličnimi člani vladne stranke o

pa je morala biti starejša za štiri leta, mogoče da tudi za šest.

Njena prisotnost je dala razgovoru drugo smer. Sukal se je sicer še dalje okolo gledališča, a govorilo se ni o bedi in gladi, marveč ob ulogah in občinstvu.

Gospodičina Křinecka je govorila jako malo, kot bi jo nekaj mrzelo, ali kot bi z razgovorom z nama ne hotela preveč škodovati svojemu ugledu.

Sicer pa niti z Zasmuckim ni ravnala preveč laskavo. Zaman jo je skušal pripraviti do živeje udeležbe v razgovoru. Ona se niti zmenila ni za njegovo prizadevanje, le časih ga je pogledala, kot bi hotela reči: „Prosim te, nikar ne govori!“

Junak je že nekolikokrat izpraznil čašo ter bil že precej razgret; a videlo se mu je, da prisotnost gospodičine nekako moreče upliva nanj.

Dal si je baš naliti novo čašo, ko mu pravi ona z glasom, ki ni trpel ugovora: „Prosim te, ne razdiraj praznih besed in pojdi. Ali meniš do jutra tu sedeti?“

Drznil sem se opomniti k temu, da bi nas vsaj trenutje še počastila s svojo prisotnostjo.

A ona me niti pogleda ni spoznala vrednega.

— cerkvenopolitičnih vprašanjih; on poroča torej kroni o cerkvenopolitičnih rečeh namesto resortnega ministra ali ministerskega predsednika. Te dni bo kriza na vsak način dozorela, ker se snide državni zbor.

Vnanje države.

Slavnost v Wittenbergu.

Prenovljena cerkev v Wittenbergu, na katere vrata je bil l. 1517 pribil Martin Luter znane svoje teze, blagoslovila se je slovesno te dni, in sicer ob navzočnosti nemškega cesarja Viljema. Zgovorni nemški vladar izrekel je tudi pri tej priliki nekoliko krilatih besed, a to pot prouzročil veliko odobravanje v svobodomiselnem svetu in gorečo nevoljo v klerikalnih krogih. Verska toleranca je mnogim nestrpnežem zelo mrzka, cesar Viljem pa je rekel: „V verskih rečeh ni nikogar siliti; tu odločuje samo svobodno prepričanje in srce“ — in s tem se je čistokrvnim ultramontanem silao zameril. Tudi v Vatikanu ni ta govor naredil dobrega utisa. Klerikalni listi ga beležijo in ga opremljajo s pikrimi opombami. „Moniteur de Rome“ piše: „Cesarjeva napitnica bo vzbudila versko borbo. Cesar je vedno kazal, da se resno zmatra kot Summus episcopus. On je posnemovalec svojega očeta. Neverojetno pa je, da bi se to dalo prikladno spraviti v okvir države. Pruska je sicer plod reformacije, ali kot prva sila v Nemčiji ozirati bi se morala vedno na nemške katolike, katerih je tretjina vseh prebivalcev in upoštevati moč katoliškega duha, kateri bo tudi v Nemčiji slavil nove zmage, ne gledé na to, da nemški protestantizem bomo propada. Kar družji protestantizem, ni vera, ampak splošna nemarnost. Preroditi se more trohnelo to telo le po borbi s katolicizmom. Cesarjevega novega programa gotovo ne odobravamo državniškega kurza, in zato je zmatrati to napitnico le kot inter pocula storjen blesteč ali prazen izraz mnenja.“

Splošno volilsko pravo v Belgiji.

Klerikalna vlada izročila je vodstvo ministerstva vnanjih rečij grofu de Mérode, kateri se odlikuje po finih manerah in je prijatelj krasnih slavnosti. Po sodbii vlade zadoščajo ta svojstva za belgijskega ministra, in ker ljubijo Belgijci blesk, mislijo vlada in klerikalna ter liberalna stranka, da se morajo vsled tega tako srečne čutiti, da niti črhnil ne bodo, če jim splava kaka nada po vodi. In splavala je žel! Komisija za revizijo ustave je s 16 proti 4 glasom sklenila, da ni uvesti splošne volilske pravice. Liberalci so dobili pri zadnjih volitvah mandate le s pomočjo socialistov, obečajoč jim splošno volilsko pravo; s tem glasovanjem so se vsedli na svojo besedo in razburjenost je zategadelj toliko večja. Belgija bode še bridko čutila posledice klerikalne in lažiliberarne vlade.

Združene države.

V torek vršila se bo v Združenih državah volitev novega predsednika. Poročila listov so tako raznovrstna, da je popolnoma nemogoče uganiti, kdo bode zmagal, ali Harrison ali Cleveland. Demokratje in republikanci upajo, da bodo zmagali. Če se more to kot simptom upoštevati, da so v Novem Jorku mnogi republikanci, mej njimi celo nekateri bivši ministri, odpadli od stranke, in sicer radi znanega Mac-Kinleyjevega zakona, smelo bi se misliti, da bo zmagal demokratični kandidat. Volilska agitacija velja seveda ogromne svote. Samo v trgovinskem klubu v Filadelfiji nabrali so prostovoljnih doneskov 2½ milijona dolarjev!

Dopisi.

S Pivke, dne 2. novembra. [Izv. dopis.] (Premovanje goveje živine.) Na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske dovolilo je c. kr. polje-

„Sedaj sem ti zadnjič rekla, da veš!“ zatrjuje ona.

Zásmucký je gotovo vedel, kaj je hotela reči. Bal se je škandala, zato je vstal, podal nama roko ter želel „lahko noč“.

„Čast mi je!“ odrezala se nama je tragična ljubimka ter vedla ljubimca domov. Imela sta skupno domačnost.

In ubogi junak je poprej tako porogljivo govoril o ravnateljju, da je pri njem žena gospodar ...

Mej vrati se ni niti ozrl. Bržkone ga je bilo sram, da je toli slaboten v očeh svoje ljubice zato, ker mu je podarila svojo ljubezen, ker je zanj kuhala, zanj krpala, ker je pletla njegove nogovice ter skrbela za njegovo perilo ...

Od zunaj zazvené k nama prepirajoči se glasovi. Tragična ljubimka se je kregala in ljubimec jo je tolažil. Klical jo je „Maruško“ in „Marí“ ter jo skušal upokojiti. Kazalo je, da se mu ta namera ni posrečila, kajti krčmarica, ki je čez nekaj časa prišla od zunaj, je pripovedovala, da je mej dvojico znova nastala kruta vojna kot skoro vsak dan. Iz čumnate, ki je spadala h krčmi in kamor se je šlo preko dvorišča, glasil se je v istini nekaj bojni hrup. Šla sva iz sobe. Bila je krasna, zvezdnata noč.

delsko ministerstvo, da se priredi premovanje goveje živine za postojnski okraj dne 31. oktobra in sicer v Ilirski Bistrici. V „Kmetovalci“ čitali smo, da se prične premovanje ob 10. uri dopoldne. Ob tej uri je bilo v istini zbranih 39 glav živine iz najbližje okolice. Tudi s Pivke odgnali smo precej živine na razstavo. Toda kako smo se začudili, prišedši ob 10. uri v Ilirsko Bistrico, videč, da je že vse končano. Kedaj so gospóda z delitvijo premij pričeli in kam se jim je mudilo, ne vemo. Pač pa smo videli, kako je krasna živina s Pivke morala oditi nazaj nepremovana, ker je došla nekoliko minut čez deseto uro, mej tem, ko je bila druga premovana, ki je bila mnogo slabejša. Dà, videli smo kravo, ki je dobila premijo, ki pa ni bila polovico toliko vredna, kot najslabša s Pivke. Seveda, ako je mej 39 glav 14 premij razdeliti, tedaj pač ni potreba dosti izbirati. Namen razstavi in delitvi premij je, kakor piše „Kmetovalec“, da se živinorejci s primerjanjem goved vzpodbujajo za napredek živinoreje ter da se vidi uspeh, ki se je dosegel zlasti z deželno in državno podporo pri reji naše domače goveje živine. Prašamo pa gospode, katerim se je tako zelo mudilo, kako naj se Pivčani vzpodbujajo za napredek živinoreje, ako se je moral najlepši bik celega okraja (iz Tabora) sramotno vrniti, njegov tekmeč pa, ki je morebiti toliko tehtal, kot njegovo stegno, je bil odlikovan s premijo? Nadalje, kakšen uspeh ste opazili pri naši živinoreji, ko se naše živine videli niste? Mislimo, da se sme verjeti „Kmetovalcu“, kot uradnemu glasilu c. kr. kmetijske družbe kranjske, kateri je objavil, da se prične premovanje ob 10. uri. Razun tega pa bi morala gospóda tudi v ozir jemati, da so vasi na Pivki zelo raztresene ter da je dan sedaj zelo kratek, torej se nikakor ne more zahtevati, da bi morala biti vsa živina točno ob 10. uri na lici mesta. Sploh pa je tudi ona prepozno došla, ki je prišla ob določeni uri. Videli smo dokaj premovanj, pa nikjer se niso premije tako na hitro razmetale kot tukaj. Tako postopanje grajamo z vso odločnostjo. Nam pač ni ležeče na denarji, toda čast komur čast. Nikakor nočemo, da bi bil svet o nas napačno poučen ter mislil, da smo sami gozdarji, ko smo vender prepričani, da ravno na Pivki živinoreja najbolj napreduje.

Opomba uredništva. Sprejeli smo to pri- tožbo, ker nam je došla od popolnoma verodostojne strani in ker želimo, da bi se stvar razjasnila tudi od druge strani.

Domače stvari.

— (Avdijenca.) Presvetli cesar vzprejel je v ponedeljek v avdijenciji finančnega prokuratorja kranjskega, dvornega svetnika g. dr. J. Račiča.

— (Martinov večer) priredi slovensko del. pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo, dne 6. novembra t. l. v prostorih J. Hafnerjeve pivarne (prej Schreiner) Sv. Petra cesta šte. 47. Mej petjem in pri plesu svira vojaška godba domačega pešpolka šte. 17. Vspored petju in godbi: 1. Král: „Grossmeister-Marsch“. 2. Stella: Ouvertura. 3. Zeller: „Adam-valček“ iz operete „Der Vogelhändler“. 4. Peters: „Potpourri slovanskih narodnih pesmi“.

Povsod je bilo tiho, vse je dremalo, na vsem je ležal globok mir. Bilo je tako tiho in mirno, da je bilo na pragu slišati, kako šumi gozd nad Vodolko. Nekje v strani proti Ouzhicam je piskal vlak, čulo se je zadušeno, daljno hropenje in zopet je bilo tiho.

Čez dolgo časa je slednjič potihnil tudi razpor mej igralsko dvojico, luč v čumnati je ugasnila — zaljubljena dvojica se je bržkone znova, že stoti pot sprijaznila, gotovo je junak svojo damo prosil odpuščanja ter za to smel sesati sladki med poljubkov z njenih deviških, žal da nekoliko velih in tenkih ustnic ...

To pa mi je ostalo nerazloženo: ta moč, katero je imela nad junakom tragična ljubimka, toliko let starša. Lepa vender ni bila.

Čez nekaj časa — spominam se, da je bilo okrog Svečnice — videl sem Zasmuckega v Pragi.

Slab spomin imam in niti spoznal bi ga ne bil. A on se mi je sam predstavil ter dodal, da sva se videla v Vodolki. Spomnil sem se ga, dasi je njegovo obličje postalo dosti bolj nagubano, surovo in za nekaj let starše. Samo ovratnik pri srajci je bil isti, kot sem ga bil videl takrat v Vodolki, velik in pripet na srajco tako globoko izrezano, da so se videli izrastki ključnih kostij.

5. Foerster: „Napitnica“, moški zbor. 6. Ziehrer: „Mitzler“, polka mazurka. 7. Čeh: „Svatbeni obed“, šaljivi zbor. 8. Zajc: Overture k opereti „La Sonnambula“. 9. Zajc: „Na noge bračo“, moški zbor. 10. Smetana: Godba k baletu iz opere „Dve vdovi“. 11. * * * „Žan ni bedak“, šaljivi zbor. 12. Schenk: „Die Luft vom Wiener Wald“ valčkova pesem iz burke „Der letzte Rock“. 13. Eisenhut: „V naravi“, šaljivi zbor. 14. Ples. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustop za cenjene ude prost, za neude 30 kr. za osebo, trije člani jedne družine 70 kr. K mnogobrojni udeležbi vabi vse prijatelje zabave najljubnejše odbor.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca oktobra uložila je v mestno hranilnico Ljubljansko 478 strank 158.878 gld. 79 kr., vzdignilo pa 288 strank 162821 gld. 76 kr. Meseca julija do uštetega meseca oktobra bilo je 370 prosilcem za posojila na zemljišča dovoljeno posojil za 269 676 gld.

— (Plastično podobo bitke pri Kustoci,) razstavljeno v redutni dvorani, ogledalo si bode jutri vojaštvo tukajšnje garnizije in sicer: Od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne vojaki 17. pešpolka, od 1. do 3. ure popoldne vojaki 5. bramborskega polka, od 3. do 4. ure topničarska divizija št. 5. in od 4. do 5. ure ostalo vojaštvo. Moštvo bodo v oddelkih po 100 mož vodili častniki v razstavo in tudi razlagali vojakom podobo. Za civilne obiskovalce torej jutri redutna dvorana ne bode pristopna. Pač pa bode od nedelje naprej odprta zopet, kakor prej, vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

— (Kolera na Kranjskem.) Pod tem zaglavjem v včerajšnji številki natisnjeno notico moči nam je danes nekoliko popolniti. Na Vrhcu v Leskovski občini v Zatiškem okraju obolel je dne 31. oktobra 50letni kajzar Jožef Pajek. Po znakih bolezni se je takoj sumilo na kolero in ko je mož drugi dan umrl, odredila se je obdukcija njegovega trupla. Zdravniki sicer niso konstatirali, da je Jožef Pajek umrl za kolero, a ker nasprotja tudi ni bilo moči dognati, naročila se je bakteriološka preiskava, katere uspeh še ni znan. Okrajni zdravnik dr. Pavlič ukrenil je, kar treba, da zapreči razširjanje bolezni. Vaščani z Vrha se zdravniški opazujejo, Pajkovo hišo so temeljito desinficirali, družino pa ločili od drugih občanov, skratka, storilo se je vse, kar je mogoče storiti za ohranitev zdravja. Pajek je delal pri zgradbi Dolenjskih železnic, a samo v družbi domačih in ne tujih delavcev, torej ni mogel dobiti bolezni od tujca. To potrjuje mnenje, da je mož najbrž preminol za akutno unetico črev, a navzlic temu se je odredilo strogo opazovanje vseh delavcev. Okrajni zdravnik ostane na lici mesta, dokler ni gotovosti gledé bolezni, a okrajno glavarstvo Litijsko je prepovedalo semenj, kateri se je imel vršiti v Višnji gori dne 7. novembra.

— (Požar.) V ponedeljek popoldne začelo je goreti v Skrlavici na Dolenjskem pri posestniku J. Petriču. Pogorela je hiša in hlev in tudi sosedu M. Petriču zgorela so vsa poslopja, sosedu Maroltu pa kozolec. Ker so ljudje le malo mogli rešiti, je škoda velika in se ceni na blizu 5000 gld., zavarovani pa so bili pogorelci samo za 700 gld.

Tresoč se od mraza in ves višnje v obrazu je stal na Perštinu, gledaje v okno gostilne „pri krogli“, kjer je bil fotografičen tableau neke družbe, ki po gostilnah poje kuplete, igraje na čaše, ter skratka zabava, kot more, za nekaj krajcarjev...

„Čakam tukaj na engagement,“ odgovoril mi je na moje vprašanje, kaj dela v Pragi.

„Bil sem delj časa bolan, pluća so se mi vnela in ležal sem doma, pri stariših. Ko sem okrevaj, hoteli so stariši, da bi še ostal doma. Malo prodajalnice imajo in pomagal sem jima, dokler sem mogel. A kdor je bil le enkrat pri gledališču, mora k njemu nazaj, če bi imel tudi dušo na jeziku... Odšel sem torej ter hočem iti k Narodnemu gledališču, če prav samo za statista,“ pristavil je nekako malodušno.

„Kaj pa vaša družba?“ vprašam ga.

„Ravnatelj in ravnateljica pojeta tu nekje po gostilnah, ravnokar sem gledal, nista li to onadva. Krinecká pa si je nekje na šlezki meji dobila odvetniškega pisarja in živi z njim. Mogoče da sta se že vzela.“

Bivši junak ni prišel k Narodnemu gledališču niti za statista. Ne dolgo potem, ko sem ga zadnjič srečal na Perštinu, dobila ga je policija nekje v

Ogenj je nastal valed tega, da so peč prehudo zakurili. Na pogorišču gasili so s tremi brizgalnicami pod vodstvom župana g. Jakliča od sv. Gregorja. Sreča je bila, da je silni veter pihal na nasprotno stran, drugače bi bila lahko pogorela vsa vas.

— (Kmetijska podružnica Novomeška) ima izredni občni zbor v ponedeljek dne 7. t. m. ob 2. uri popoldne v mestni hiši. Razgovarjalo se bode o napravi podružnične trtnice in o računskem sklepu za loterijo. Glede važnosti prve točke se je nadejati obilne udeležbe.

— (Promet tujcev v Radovljiškem okraju.) Mialo poletje bilo je na Gorenjskem v Radovljiškem političnem okraju 2145 tujcev, izmed teh jih je bilo na Bledu 1325, na Savi 110, v Beli peči 104, v Mojstrani 93, v Bistrici 104, v hiši za turiste ob Bohinjskem jezeru 90, v Kranjski gori 58, v Lescah 54, v Radovljici 36, v Poliču 55 itd. Mej tujci bilo jih je 515 iz Kranjske, 1270 iz družih dežel naše države in 360 inozemcev. Po tri dni se jih je mudilo 1265, do sedem dni 279 in dalj nego teden dni 583 oseb.

— (Nesreča na Cerkniškem jezeru.) Te dni pripeljal se je neki gospod čez Cerkniško jezero; vozil ga je neki deček. Nakrat se dvigne iz močvirja divja raca, gospod prime puško, pomeri, ustrelji in zadene — dečka v roko ter mu odbije dva prsta.

— (Odlikovanje.) Nadučitelj v Slovenski Bistrici na spodnjem Štajerskem g. Fran Windisch dobil je zlati križec za zasluge.

— (Umrlije v Gradci) Mariborski stolni korar in bivši mestni župnik g. Krištof Kandut. Pokojnik bil je zvest prijatelj Andreja Einspielerja in vrl narodnjak. Rojen je bil v Slov. Gradci, njegovi roditelji pa so bili iz koroškega dela Kanalske doline. Pastiroval je več let tudi na Koroškem. Bodi mu blag spomin!

— (Čitalnica v Brežicah) priredi 13. t. m. v hotelu „Klembas“ veselico s sledečim vzporedom: 1. „Težke ribe“ veseloigra v treh dejanjih; iz poljskega poslovenil Josip Debevec. 2. Förster: „Kritica slovenskih pesmi“ poje moški zbor. 3. Paschinger: Pneumaten polka za troje citre. 4. A. Hajdrih: „Sirota“ poje moški zbor in sopran solo. 5. M. „Na Savskem bregu“ potpourri za troje citre. Začetek ob 8. uri. — Vstopnina 50 kr., kmetje prosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Uboj.) Posestnik Mihael Tankovič v Ptuj sprl se je z nekim pastirjem Jakobom Basičem, ker je ta pasel na njegovi paši ovce. V jezi, ker mu je pastir porogljivo odgovarjal, zgrabil je kamen, ga vrgel za fantom ter siromaka tako nesrečno v prsa zadel, da je umrl malo ur pozneje. Tankoviča izročili so sodišču.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pribloves in okolico) na Koroškem priredi svoj letni občni zbor v nedeljo dne 6. t. m. popoldne ob 3. uri v hiši g. J. Prejnika v Dobrli vesi. Igrala se bode tudi veseloigra „Svoji k svojim“. Po zborovanju bode prosta zabava. — Isti dan priredi občni zbor podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Janž in okolico v Rožni dolini ob 3. uri popoldne v Podsinji vesi „pri Gšperju“. Po zborovanju prosta zabava.

mestnih nasadih na klopi, kjer je sedé prespaval mrzlo noč. —

Pred leti, baš v dan po Smetanovem pogrebu, zbolel sem za osepnicami, ležal v bolnici pet tednov in od tega časa se časih snidem z doktorjem, ki me je takrat zdravil.

Nekoč greva zopet skupaj po Ferdinandovi cesti in doktor mi mej razgovorom omeni zanimiv zapisnik bivšega učiteljskega kandidata, ki je postal igralec neke selske družbe.

„Zásmucký!“ vzkliknem, spomnivši se tistega večera v Vodolki, ko nam je junak čital odlomke iz svojega dnevnika.

„Dà,“ veli doktor. „Ali ga poznate?“

„Jaz že davno. A kako ga poznate vi?“

„Pri nas leži.“

„Za osepnicami?“

„Dà.“

Tri dni pozneje so pokopali bivšega junaka. Umrli je za osepnicami.

Uprava bolnice je pisala njegovim starišem.

Ubogi igralec je doigral.

Odšel je z odra, ne da bi se mu bilo ploskalo in kdo vé, je li dobil kak venec...

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v soboto dne 5. novembra ob 8. uri zvečer v dvorani „zum goldenen Kreuz“ VI. Mariahilferstrasse 99 prvo koncertno zabavo v tej sezoni. Vzpored obsega moške in mešane zборе raznih slovanskih narodnosti.

— (Koliko se omoži deklet?) V naši državi omoži se izmed 1000 deklet 530 čeških, 430 laških, 419 slovenskih in 415 nemških, kakor kažejo povprečni računi poslednjih let. Najraje se torej ženijo moški na Češkem.

— (Roparski morilec Ivančević,) ki je, kakor znano, nedavno v Karlovcu umoril štiri osebe in bil obsojen na 20 let težke ječe, bi bil te dni skoro pobegnil iz zapora v Zagrebu, ravno ko so ga imeli odvesti v trdnjavo Komoransko. Izdril je omrežje z okna garnizijskega zapora in skočil na ulico, da ga straža ni opazila. Da nesta posegla vmes neki kleparski mojster in neki mesar, popihal bi jo bil nevarni morilec. Tako pa so ga komaj ukrotili, dokler ni prišla straža in ga odvedla nazaj. Pod varnim spremstvom so ga potem odvedli na kolodvor in od tam v Komoran, kjer mu je prestatati kazen. Po vojaškem kaz. zakonu niso ga mogli obsoditi na smrt, ker je trdovratno tajil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 4. novembra. Tedenski izkaz o stanju kolere konstatuje, da je bilo od 18. do 30. oktobra v mestu Kijevu 157 za kolero bolnih oseb, umrlo pa jih je 46; v kijevski guberniji obbolelo je 2171 oseb, umrlo 786, v Tombovski je obbolelo 647, umrlo 275 oseb.

Stuttgart 4. novembra. Nemški cesar dospel sinoči in bil sijajno vzprejet. Monarha sta se srčno pozdravila in se vkupe peljala v kraljevsko palačo.

Madrid 4. novembra. Vesti o minister-ski krizi so popolnoma neosnovane.

Razne vesti.

* (Na vseh svetnikov dan) priredili so češki dijaki v Pragi na grobih mladočeskkih častnikarjev, katere je nemška vlada nekdanj preganjala, veliko demonstracijo. Policija je prišla štiri demonstrante, pa je zopet izpustila ter je le ovadila kazenskemu sodišču.

* (Nove ruske vojne ladije.) Kakor se poroča iz Peterburga, spustili se bodeta v kratkem v morje nova oklopnica „Rurik“ in vojni parobrod „Moguči“.

* (V karanténi.) Velika kneginja Aleksandra Pavlovna pripeljala se je pred kratkim na otok Korfu, a ker je prišla iz Rusije, niso dovolila sanitarna oblastva, da se izkrci, ampak odredila, da mora ostati v karanténi najmanj dni. Slučajno umrla je v tem neka spremljevalka velike kneginje in ker je ruska princeznja zelo pobožna, prosila je, naj pride na samotni otočič, kjer je stala ladija v karanténi, vsaj jeden duhovnik, da pokoplje pokojnico. Duhovnik je prišel s sanitarno asistenco. Ko je izvršil opravilo, poljubila mu je princeznja po ruskem običaju roko. Komaj pa je to zapazil sanitarni stražnik, obsodil je duhovnika, da mora tudi v — karanténo.

* (Hren se je silno podražil) na Dunaji. Ker zaradi kolere ne smejo privažati več hrena iz nemške države, poskočila je cena domačemu hrenu na Dunaji od 4 gld. na 25 gld.

* (Najdaljši prerov na svetu.) Neki španski statistik podaje nastopne podatke: Najdalji prerov ali tunel je St. Gotthardski, dolg 14.990 m, Ment-Ceniški 12.220 m, Arlberski 10.270 m, prerov blizu Geneve pri Ronku 8297 m, Ceylonski 8000 m, Hoosacov v Ameriki 7640 m, Severinski na Angleškem 7250 m, Marionopolski v Italiji 6480 m, Subrovski v Ameriki 6000 m, Wodheadske na Angleškem 4970 m, St. Lorenški v Kanadi 5470 m, Balboški v Italiji 5270 in nekateri drugi, dolgi preko 4000 m.

* (Telefonska progá Novi York - Čikago.) Minoli mesec odprli so telefonsko progó, ki veže Novi York in Čikago. Telefonist v Čikagu rekel je svojemu tovarišu v Novem Yorku, da ga čuje tako dobro, kakor da bi sedel poleg njega. To je najdalja telefonska progá, kar jih je do danes ustanovljenih, dolga je namreč 1528 kilometrov.

* (Uljudnost in pravica.) Koreanci so jako postrežni in ljubeznivi ljudje in sosebno tujcem storé vse, kar se od njih zahteva. Angleškega admirala hčeri izgubila se je nedavno zapestnica. Admiral naznanil je stvar Koreanskemu redarstvu. Sum je letel na dva delavca. Preiskava je sicer dokazala popolno nedolžnost obdolžencev in redarstvo je to tudi naznanilo admiralu, iz prirojene postrežnosti pa koncem poročila še dostavilo: Ako želi okradena gospodična, obglavili bomo koj nedolžna delavca.

Umrli so v Ljubljani:

1. novembra: Doroteja Rozman, kajzarjeva vdova, 64 let, Kravja dolina št. 11, ostarelosti.
2. novembra: Klara Kobler, ključavničarjeva vdova, 67 let, Karlovska cesta št. 7, srčna hiba. — Ana Mirt, gostija, 78 let, sv. Petra cesta št. 79, carcinoma —
3. novembra: Neža Blaž, sobnega slikarja žena, 44 let, Danajska cesta št. 14, nephritis.
V deželni bolnici:
31. oktobra: Marija Juvan, gostija, 50 let, griža.
1. novembra: Janez Sever, gostič, 78 let, marasmus et catarrh. intest. — Jernej Arhar, delavec, 55 let, fractura columnae vertebrarum.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	731.5 mm.	9.6° C	brezv.	megla	1.90 mm.
	2. popol.	732.9 mm.	12.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	10.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.8°, za 4.4° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. oktobra 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	491,709.000 gld. (+ 16,201.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	288,915.000 " (— 49.000 ")	
Portfelj	186,000.000 " (+ 15,682.000 ")	
Lombard	25,290.000 " (+ 599.000 ")	
Davka prosta bankovčna rezerva	6,713.000 " (— 13,031.000 ")	

Dunajska borza

dné 4. novembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.65 gld.	—	96.80
Srebrna renta	96.45 " "	—	96.50
Zlata renta	114.90 " "	—	114.90
5% marcna renta	100.30 " "	—	100.30
Akcije narodne banke	982. — " "	—	986. —
Kreditne akcije	310.50 " "	—	310.75
London	119.70 " "	—	119.75
Napol.	9.53 " "	—	9.53
C. kr. cekini	5.70 " "	—	5.70 1/4
Nemške marke	58.77 1/2 " "	—	58.80

Pisar

z dobrimi spričevali, izurjen v vseh odvetniških in notar-skih poslih, išče primerne službe. Ustopi takoj. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(1216—2)

Prodajalnica

na dobrem in mnogoobiskovanem kraju, izvrstno urejena, z vso opremo, daje se v najem.

Oglasila vzprejema J. Fachini v Šent Vidu, pošta Zatičina, Dolenjsko.

(1222—1)

Zahvala.

Za mnogostranske dokaze sočutja povodom smrti mojega ljubljenega brata, gospoda

Viktorja Schrey-a pl. Redelwerth

kancelista kranjske hranilnice,

za krasne darovane veče, kakor tudi za mnogo-brojno spremstvo do zadnjega počivališča izrekam vsem milim sorodnikom, prijateljem in znancem, zlasti spoštovanemu ravnateljstvu in gg. uradni-kom kranjske hranilnice svojo najprišrčnejšo a-hvalo.

Dalje izrekam najtoplejšo zahvalo plemeniti gospé Böhmi-ovi za požrtvovalno postrežbo v dolgi bolezni ljubljenega rajnega in pevškemu društvu „Ljubljana“ za gniljive žalostinke.

V Ljubljani, dné 3. novembra 1892.

(1228)

Adela Skaberné
poroj. Schrey pl. Redelwerth.

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh

I. (1024—13)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Doering-ovo

milo

z sovo.

Dobiva se povsod komad po 30 kr.

Vsako toaletno milo, koje ni popolnoma nevtrarno, čisto in voljno, kvarno je polti jedenkrat za vselej; zdela jo ter prouzučuje, da postane medla, hr-pava, razpokla in da pred časom zvane. Zategadelj uporablja gospojinski svet na Francoskem in Angleškem le priznano nevtrarno in voljno mila za svojo toileto. — Slovenskim gospem in devam bodi ta primer v interesu

vzdrževanja svežosti, lepote in čistosti polti

najtopleje v posnemo priporočen, ter bodi omenjeno, da

(1110)

Doering-ovo milo s sovo

odgovarja tej svrhi kakor nobeno drugo milo svetá in to ne samo zaradi kvalitativnih prednostij, nego tudi z ozirom na ceno, ki je vsled neznatnega potroška tako nizka, da more vsakdo Doering-ovo milo s sovo uporabiti.

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Št. 10.217.

Razglas.

Živinjski semenj v Višnji gori

dné 7. novembra t. l.

je zaradi kolere sumnega slučaja

prepovedan.

C. kr. okrajno glavarstvo v Litiji

dne 3. novembra 1892.

(1225)

! Bitka pri Kustoci !

Plastična slika bitke pri Kustoci

v dan 24. junija 1866. leta

vidi se vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer

v redutni dvorani.

(1189—4)

Ustopnina ob delavnikih 20 kr. za osebo; ob nedeljah in praznikih 10 kr.

v dan 24. junija 1866. leta.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nožli.

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. v lekarni „P. Mariji Pomagaj“ (Ludovik Groetschel).

(1099)

Prodajalka

vzprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“ pod A. B.

(1227—1)

Notarski kandidat

zmožen za substitucijo, želi se premestiti. —

Ponudbe pod „Notarski kandidat“ vzprejema uprav-nistvo „Slovenskega Naroda“.

(1197—2)

Dalmatinsko vino

naravno, ukusno, prodaja na debelo po toll nizki ceni, da je

vsaka konkurenca izključena.

Častite kupce najuljudnejše vabi na obilo naročbo

(1196—4)

s spoštovanjem

Ivan Vladiskovich

vinotržec, Voloska št. 35.

Zaloga piva.

Najudaneje podpisani uljudno naznanja visoki gospôdi in velečenjenemu p. n. občinstvu, da je od 1. novem-bra t. l. dalje svojo

zalogo piva

gospodu

Ivanu Hafner-ju

pivarna, Sv. Petra cesta št. 47

za mesto Ljubljano odstopil in prosi spoštovane odjemnike, da se pri svojih naročbah vselej le direktno do imenovane zaloge piva obračati blagovolé.

Z velespoštovanjem

Teodor Fröhlich

lastnik pivovarne na Vrhniki.

Z ozirom na spredaj stoječe, priporočam se velespoštovanim gg. naročiteljem in velečenjenemu p. n. občinstvu najbolje z zagotovitom, da bodem cenjena naročila izvrševal kar najvestneje ter opomnim, da se vsa piva, bodisi v ste-klenicah ali v sodih, brez daljnih troškov v hišo postavljajo.

Z velespoštovanjem udani

Ivan Hafner

(1221—2)

lastnik pivarne, Sv. Petra cesta št. 47.

Iastuina in tisk „Národne Tiskárne“.